

משנה - ראש השנה

פרק ג - משנה ח

וְהָיָה כְּאִשֶּׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְגו' (שמות יז), וְכִי יָדִיו
שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מְלַחְמָה אוֹ שׁוֹבְרוֹת מְלַחְמָה. אֲלֵא לֹא לֹא
לָהּ, כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְסַתְּפָלִים כָּל־פִּי מֵעֵלָה {כא}
וּמִשְׁעַבְדֵּינָא אֶת לִבָּם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים הָיוּ מִתְּגַבְּרִים. וְאִם
לֹא, הָיוּ נוֹפְלִין. כִּי־צֵא בְּדַבָּר אֶתְּהָ אֹמֵר (במדבר כא), עֲשֵׂה לָךְ
שָׂרָף וְשִׁים אֶתְּהָ עַל נֶס, וְהָיָה כָּל הַנְּשׁוּף וְרָאָה אֶתְּהָ וְחָי. וְכִי
נָחַשׁ מִמִּית, אוֹ נָחַשׁ מִחַיָּה. אֲלֵא, בְּזְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְסַתְּפָלִין
כָּל־פִּי מֵעֵלָה וּמִשְׁעַבְדֵּינָא אֶת לִבָּם לְאַבְיָהֶן שְׁבַשְׁמִים, הָיוּ
מִתְּרַפְּאִים, וְאִם לֹא, הָיוּ נִמְזַקִּים. חֲרַשׁ, שׁוֹטָה, וְקָטָן, אִין
מוֹצִיאִין אֶת הַרְּבִים יָדֵי חוֹבְתָן. זֶה הַכָּלִל {כב}, כָּל שְׂאִינוֹ
מְחַיֵּב בְּדַבָּר, אִינוֹ מוֹצִיא אֶת הַרְּבִים יָדֵי חוֹבְתָן:

פרק ד - משנה א

יוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁחָל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת, בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ
תּוֹקְעִים, אֲבָל לֹא בְּמִדִּינָה. מִשְׁחַרְבַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הִתְקִין
רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי, שֶׁיְהִי תּוֹקְעִין בְּכָל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ בוֹ בֵּית
דִּין {א}. אִמֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר, לֹא הִתְקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי אֲלֵא
בְּיַבְנָה בְּלִבְדָּה. אִמְרוּ לוֹ, אֶחָד יַבְנָה וְאֶחָד כָּל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ בוֹ
בֵּית דִּין: